

РЕШЕНИЕ

№ 19477

гр. София, 10.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 30.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **5701** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.73 ал.4 от Закона за управление на средствата от европейските фондове при споделено управление /ЗУСЕФСУ/.

Образувано е по жалба на Агенция по заетостта, чрез юрк.М. с адрес: [населено място], [улица],ел.адрес:[електронна поща], тел:+xx срещу Решение за верификация на постъпило искане за окончателно плащане № BG05M9OP001-1.004-0001/267 от 22.05.2024г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма Развитие на човешките ресурси“/РУО ОП РЧР/ при министерство на труда и социалната политика/МТСП/ в частта по т.2 от разпоредителната част на акта с която на жалбоподателя е определена финансова корекция в размер на 472 952.63лв. с ДДС. Твърди се,че процесната жалба е допустима, редом с другото,понеже посоченото решение обективира отказ за верификация на средства и същевременно – за извършване на финансова корекция,а същото в качеството на ИАА засяга пряко и непосредствено законни права и интереси на жалбоподателя.

По същество на спора претендира допуснато смесване на правилата за верифициране на средства,респ. отказ от верификация и производството по определяне на финансова корекция/ФК/. В този смисъл проверката по чл.62 ал.1 и ал.3 ЗУСЕФСУ е недопустима като способ в процедурата по определяне на ФК,приложима е процедурата по Глава Втора, Раздел Втори от закона.Така недопустимо е да се сублимират факти и обстоятелства свързани с извършването на ФК под хипотезата

на правни норми касаещи верифициране допустими разходи по проект.,като излага подробно съображения относно равната същност на двата института.

Като следствие излага тезата,че произнасянето по т.2 от диспозитива на решението не кореспондира на избраното правно основание. Резултат от това е и въвеждането в заблуждение на жалбоподателя относно характера и мотивите на акта,срещу който да се защита ефективно.

На следващо място и относно очертаната в мотивите на акта необходимост от доброволно изпълнение на ФК подчертава,че сумата от 458 640,78 е платена доброволно в хода на първоначалната ФК определена с решение № BG05M9OP001-1.004-0001/184 от 13.01.2023г. на РУО,отменено с влязло в сила Решение № 5625 от 20.09.2023г. на АССГ.Стартиралата като следствие нова административна процедура е завършила с решение BG05M9OP001-1.004-0001/273 от 03.06.2024г.В този смисъл сумата не е дължима. Същевременно по повод определената,но неизвършена ФК с решение BG05M9OP001-1.004-0001/266 от 21.05.2024г. е налице висящ спор пред АССГ.

Като обобщение претендира,че оспореният акт съдържа неприложими и неясни мотиви, а отделно от това противоречи на закона.

Ответната страна - ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма Развитие на човешките ресурси“/РУО ОП РЧР/ при министерство на труда и социалната политика/МТСП/ изразява становище за неоснователност на жалбата. Твърди,че не е налице смесване на производствата,тъй като с акта за определяне на ФК такава вече е определена а понастоящем само е определена сумата.Т.е. единственото,което може да се оспорва,предвид предварителната изпълняемост на решенията за определяне на ФК е само размер на сумата.

Съдът, намира, че жалбата е редовна, в съответствие с изискванията за съдържание и приложения съгласно чл.150 и чл.151 от АПК и допустима – в съответствие с изискванията на чл. 159 АПК, поради което следва да бъде разгледана по същество.

По съществува на спора, с оглед твърденията на страните и предмета на служебна проверка,съдът съобрази:

С решение BG05M9OP001-1.004-0001/266 от 21.05.2024г., на основание чл.73 ал.3 от ЗУДСЕФСУ и във връзка с постъпили искания за плащания № 25, 32,33,34 и 35 от ИСУН по проект „Подобряване качеството и ефективността на публичните услуги за уязвимите групи на пазара на труда и работодателите“ с № BG05M9OP001-1.004-0001-C06 с бенефициент Агенция по заетостта, и въз основа извършен одит е установено нарушение по смисъла на чл.70 ал.1 т.3 ЗУСЕФСУ във връзка с:

Договор № 118 от 12.12.2018г., Договор № 56 от 12.08.2019г. и договор № 57 от 12.08.2019г. – всички с изпълнител КЛИМА ИНЖИНЕРИНГ КОНСУЛТ ЕООД,

Договор № 113 от 12.12.2018г. с изпълнител ЕФГ БИЛД ГРУП ЕООД.

Договор № 123 от 21.12.2018г., договор № 124 от 21.12.2018г.,договор № 34 от 30.05.2019г.,договор № 35 от 30.05.2019г. и договор № 56 от 12.08.2019г.- всички с изпълнител МБ инженеринг-2001 ЕООД

В тази връзка е установено допуснато нарушение на принципа на добро финансово управление съобразно чл.2 ал.1 ЗУСЕСИФ вр. пар.70 ЗИДЗУСЕСИФ и чл.33,чл.36 пар.1 от Регламент № 1046/2018 вр. чл.128 пар.3 от същия регламент. Посоченото е квалифицирано като нарушение по смисъла на чл.70 ал.1 т.3 ЗУСЕСИФ,поради което е определена финансова корекция в размер на 100% от показателите на корекцията,

равняващи се на 472 952,63лв. представляващи разлика между отчетените допустими, верифицирани и възстановени средства и реално изпълнените ремонтни дейности, установени по време на проверката и е отменена БФП за посочените средства.

С понастоящем обжалваната т.2 от решение № ВГ05М9ОР001-1.004-0001/267 от 22.05.2024г. във връзка с абсолютно същите договори по абсолютно същият проект и за абсолютно същото нарушение е постановено извършване финансова корекция в размер на абсолютно същата сума при това, чрез позоваване на предходното решение. Следва ясно да се посочи – видно от титулната част на жалбата а и от нейният петитум, както и от изрично изявеното в рамките на проведеното открито съдебно заседание по делото - предмет на оспорване е решението само в неговата част по т.2. Извън нея същото не е обжалвано, а ако е то оспорването е извън обхвата на настоящото производство, в т.ч. и определеният общ размер на верифицирани разходи по т.1, подлежащата сума за възстановяване по т.3, общ размер на сумата за плащане по т.4 и прочее.

В този смисъл съдът приема, че:

Съгласно чл. 75, ал. 1, изр. първо от ЗУСЕФСУ, финансовата корекция се извършва от плащания по проекта, в които са включени засегнатите от нарушението разходи.

Съгласно чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ/ЗУСЕФСУ/ актът за установяване по основание и размер на финансовата корекция се издава от ръководителя на Управляващия орган.

Процесното решение е издадено от Ц. С. зам. главен директор на ГД „Европейски фондове, международни програми и проекти“ в МТСП и РУО на ОПИК за чиято компетентност е представена Заповед № РД-03-2/01.12.2020г. на министъра на труда и социалната политика. В този смисъл, актът е издаден от компетентен орган.

На следващо място и съгласно посочената норма на чл.73 ал.1 ЗУСЕФСУ - Финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта.

Тук следва ясно да се посочи, че, доколкото с решението от 21.05.2024г. е използвано понятието „определя финансова корекция“ във връзка с установеното нарушение, определената стойност на корекцията и визираните проекти, то именно с този акт е налице засягане правата и задълженията на жалбоподателя за първи път.

От своя страна, използваният термин „извършвам финансова корекция“ в текста на настоящото решение не променя по никакъв начин горепосоченият извод и не създава нови права и задължения за страната.

Понятието „определя“ по смисъла на законовата разпоредба включва в себе си две части, както следва: установителна - по отношение на основанието за ФК и размера на корекцията, която следва да бъде определена и разпоредителна - по отношение на засегнатата от нарушението сума, с произтичащите от това последици. От своя страна термина „извършва“, използван в понастоящем оспорваното решение не е легален термин, но същият ясно изразява намерение и разпореждане за определяне на финансова корекция. В този смисъл същият не създава никакво ново правно положение, а преповтаряне на разпоредителното волеизявление в решението от 21.05.2024г.

В тази връзка именно решението от 21.05.2024г. съдържа волеизявление, с което за първи път се установява допуснатата нередност и се определя дължимостта и размерът на задължението за корекция.

На тази база и като съобрази, че установената с настоящото решение нередност, респ. определена корекция е предмет на волеизявление в решението от 21.05.2024г.,

настоящият състав счита, че процесният акт е постановен при пълна липса на предпоставки за издаване на решение по чл.73 ал.1 ЗУСЕФСУ, съобразно нормата на чл.27 ал.2 т.2 АПК.

Оспорваният акт обаче, поради своята същност и независимо от мотивите му, поражда привидна законосъобразност и съдържа подлежащ на изпълнение титул, поради което и жалбата срещу него се явява както допустима, така и основателна. Независимо, че същият е издаден повторно, при припокриване с вече постановен друг акт – по отношение на предмет, страни, производство и разпоредително волеизявление, той е насочен към пораждаване правни последици и би породил такива ако унищожаемостта му не бъде съдебно установена.

Ето защо посоченият акт в оспорената част по т.2 от диспозитива следва да бъде отменен.

По-горе бе посочено, че предмет на настоящата жалба е само т.2 от диспозитива на акта, респ. останалите част от решението не са предмет на настоящото производство, но дори прочетени съвместно всички мотиви към акта не позволяват възприемане на т.2 от разпоредителната част смисъл, различен от волеизявление за определяне на вече определена с нарочен акт ФК, при пълен идентитет между факти, обстоятелства, размер на ФК и прочее.

При този изход от спора и съобразно чл. 143 ал.1 АПК, основателна се явява претенцията на жалбоподателя за разноски. Като в тази хипотези дължима е стойността на заплатената държавна такса и юрисконсултско възнаграждение, които съдът респективно определя в общ размер на 1900лв. от които сумата от 1700лв./внесена д.т./ и сумата от 200лв. юрисконсултско възнаграждение /съобразно чл.24 от НЗПП предвид наличието на материален интерес и фактическата и правна сложност на спора/.

С оглед изложеното и на основание чл. 172 ал.2 предл. второ от АПК, Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение за верификация на постъпило искане за окончателно плащане № BG05M9OP001-1.004-0001/267 от 22.05.2024г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма Развитие на човешките ресурси“ при министерство на труда и социалната политика в частта по т.2 от разпоредителната част на акта с която по отношение на Агенция по заетостта е определена финансова корекция в размер на 472 952.63лв. с ДДС.

ОСЪЖДА Министерство на труда и социалната политика да заплати на Агенция по заетостта сумата от 1900 лева, съдебно-деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд, с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия: